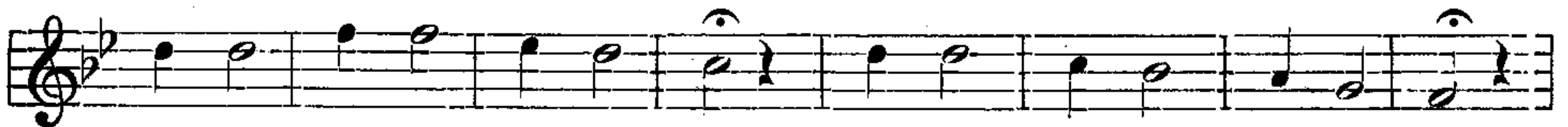

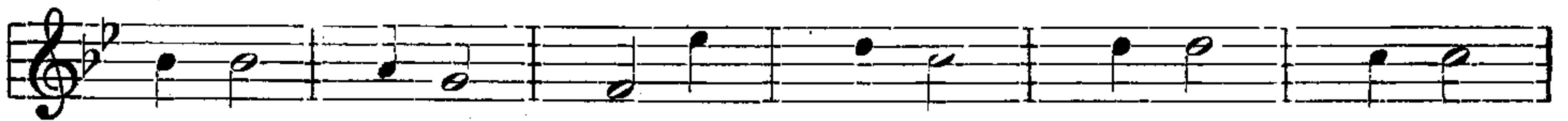
Z Mútěnic.

Mírně a široce.

Pře-ne - šťastná tá ho - di - na pře-ne - šťastný deň,
až my, chlāpci Mú tě - ni - čí po - ma - ši - ru - jem;

po - ma - ši - ru - jem k Víd - ňu, Pámbů ví, kde za - hy - nu;

za - hy - nu - li v čí - rém po - li, le - bo ne - vý -

jdu.

Přenešťasná tá hodina,
přenešťasný deň,
až my, chlāpci Mútěničí,
pomaširujem;
pomaširujem k Vídňu,
Pámbů ví, kde zahynu;
zahynu - li v čirém poli,
lebo nevýjdu.

Popřál bych vám, rodičové,
v čirém poli stát,
až já budu s nepřitelem
věrně bojovat;
dybyste to viděli,
plakat byste moseři,
jak tam přesmutným rodičom
děti zhynúly.

Z jednéj strany bratr leží,
je porúbaný,
z druhéj strany zas kamarád
přezirovaný;
žádný ho tam neľečí,
žádný mu nepomáhá;
volá: Ježiš a Marya,
prosí pro Boha.

Kapráľové, feľbėľové
mosá moc vystát,
dyž majú ze svojím mustvem
ven vyrukovať;
oni mosá skoro stat,
na své vojsko pozor dat,
aby mohli skoro ráno
vymaširovať.